

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X, narozen X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 8, Brno

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 6. 2023, č. j. MV-84797-4/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 4. 2023, č. j. OAM-8914-30/PP-2022.
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo o žádosti žalobce o prodloužení platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana EU rozhodnuto tak, že výrokem I. byla jehož žádost zamítnuta

podle § 87p odst. 4 ve spojení s § 87p odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce přestal

splňovat podmínky uvedené v § 15a uvedeného zákona, což je důvodem pro ukončení přechodného pobytu na území dle § 87f odst. 1 téhož zákona; a výrokem II. byla žalobci podle § 87f odst. 5 uvedeného zákona stanovena lhůta 60 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území ČR.

3. Správní orgán I. stupně vyšel z předpokladu, že podmínkou prodloužení platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana EU je to, že cizinec nepřestal splňovat podmínky uvedené v § 15a zákona o pobytu cizinců. Další podmínkou je, že na území ČR pobývá společně s občanem EU. Konstatoval, že žalobci byl přechodný pobyt vydán jako rodinnému příslušníkovi občana EU ve smyslu § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 17. 12. 2015. Žalobci bylo tedy vydáno pobytové oprávnění jako rodinnému příslušníku občana EU, který má s občanem EU trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žije s ním ve společné domácnosti. Tento status rodinného příslušníka občana EU, resp. ČR byl novelou zákona o pobytu cizinců s účinností od 18. 12. 2015 zrušen. Zmíněné ustanovení v současném znění zákona o pobytu cizinců již není, a proto není možné přiznat žalobci statut rodinného příslušníka občana EU dle tohoto ustanovení. Proto byl žalobce vyzván, aby specifikoval, dle kterého ustanovení § 15a zákona o pobytu cizinců v současném znění se cítí být rodinným příslušníkem. Žalobce žádné nové doklady prokazující jeho postavení rodinného příslušníka občana EU, resp. ČR ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců nedoložil. Správní orgán I. stupně doplnil, že skutečnost, že není rodinným příslušníkem nezl. H. T. byla žalobci sdělena již ve správní řízení o žádosti žalobce řízení o vydání povolení k trvalému pobytu pod č. j. OAM-389-11/TP-2018.
4. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí se závěry správního orgánu I. stupně plně ztotožnila.

II. Žaloba

5. Žalobce ve včasné žalobě namítal, že správní orgán I. stupně i žalovaná nesprávně vykládají § 87f odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců. Podle žalobce pojem „*přestal splňovat podmínky*“ se vztahuje pouze na případy, kdy cizinec přestane splňovat podmínky, za kterých mu byl přechodný pobyt povolen, a to hmotněprávní podmínky podle právní úpravy, která byla rozhodná pro řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu. Pojem „*přestal splňovat podmínky*“ se proto nevztahuje na situace, kdy dojde po vydání povolení k přechodnému pobytu cizinci ke změně právní úpravy.
6. Žalobci bylo vydáno povolení k přechodnému pobytu na základě § 15a odst. 3 písm. a) bod 1. zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 17. 12. 2015, tedy jako osobě, která je jiný příbuzný občana Evropské unie neuvedený v § 15a odst. 1 tohoto zákona. Hmotněprávní podmínky, na základě kterých mu bylo podle této rozhodné právní úpravy vydáno povolení k přechodnému pobytu, žalobce splňovat nepřestal, a proto se na něj § 87f odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců nevztahuje. Zamítnutí žádosti podle § 87p odst. 2 zákona o pobytu cizinců je tedy nezákonné.
7. Žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení, požadoval náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná konstatovala, že s námitkami žalobce, které jsou shodné s odvolacími, se vypořádala v napadeném rozhodnutí. Zopakovala, že podmínkou pro vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU na území je skutečnost, že cizinec je rodinným příslušníkem občana EU uvedeným v § 15a zákona o pobytu cizinců, neboť z § 87b odst. 1 tohoto zákona vyplývá, že o vydání povolení k přechodnému pobytu může požádat pouze rodinný příslušník občana EU. Pokud není tato podmínka splněna, je dán důvod pro nevydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Je-li požadované povolení k přechodnému pobytu uděleno, je povinností, aby jeho držitel nadále splňoval podmínky

uvedené v § 15a zákona o pobytu cizinců. Žalobce v době podání žádosti o povolení přechodného pobytu podmínku, kterou právní úprava účinná do 17. 12. 2015 požadovala, sice splňoval, nicméně musí splňovat tyto podmínky i v době podání žádosti o prodloužení doby platnosti pobytové karty. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. Po provedeném přezkumu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Skutkové okolnosti případu nejsou sporné. Dne 24. 7. 2017 bylo žalobci vydáno povolení k přechodnému pobytu jako rodinnému příslušníkovi občana ČR, a to nezl. X, podle § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 17. 12. 2015 (viz předkládací zpráva k vydání povolení ze dne 7. 6. 2017), tedy jako rodinnému příslušníku občana EU, který má s občanem EU trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žije s ním ve společné domácnosti. Platnost průkazu o povolení k pobytu byla stanovena do 24. 7. 2022. Dne 13. 6. 2022 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti pobytové karty podle § 87o odst. 2 zákona o pobytu cizinců. K žádosti nebyly doloženy žádné náležitosti mimo tiskopisu žádosti a plné moci k zastupování, proto byl následně žalobce vyzván k odstranění vad žádosti, mj. aby prokázal, že na území pobývá společně s občanem EU, nebo je rodinným příslušníkem občana EU podle § 15a zákona o pobytu cizinců. Žalobce mj. předložil rodný list nezl. T. H., z něhož vyplývá, že matkou nezletilého je X, otcem je X. Podle oddacího listu uzavřel žalobce dne 3. 11. 2014 manželství s X. Dále žalobce prokazoval, že žije na území ČR ve společné domácnosti s manželkou a nevlastním synem nezl. X, který je občanem ČR.
11. Klíčovou otázkou je posouzení, zda byly naplněny důvody ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana EU dle § 87f odst. 1 zákona o pobytu cizinců, zejména jde o výklad věty druhé uvedeného ustanovení.
12. Pro posouzení věci jsou relevantní následující ustanovení zákona o pobytu cizinců.
13. Podle § 87o odst. 2 zákona o pobytu cizinců, ve znění zákona č. 274/2021 Sb., *pobytová karta se vydává na dobu shodnou s předpokládanou dobou pobytu občana Evropské unie, nejvýše však na 5 let. Platnost pobytové karty lze o stejnou dobu prodloužit, a to i opakovaně. O prodloužení platnosti*

pobytové karty je rodinný příslušník občana Evropské unie povinen požádat před skončením platnosti této karty.

14. Podle § 87p odst. 2 věta první zákona o pobytu cizinců platí, že *ministerstvo dobu platnosti pobytové karty neprodlouží, shledá-li důvod pro ukončení přechodného pobytu na území podle § 87f.*
15. Podle § 87f odst. 1 uvedeného zákona *ministerstvo ukončí rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie, přechodný pobyt na území, pokud o to rodinný příslušník občana Evropské unie požádá. Přechodný pobyt rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie, ministerstvo dále ukončí, pokud přestal splňovat podmínky uvedené v § 15a nebo v § 87b odst. 1 nebo přestal na území pobývat společně s občanem Evropské unie, zejména pokud občan Evropské unie ukončil svůj pobyt na území nebo mu byl přechodný pobyt na území zrušen, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života rodinného příslušníka občana Evropské unie.*
16. Podle § 15a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve znění zákona č. 274/2021 Sb., rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho
 - a) manžel,
 - b) rodič, jde-li o občana Evropské unie mladšího 21 let, o kterého skutečně pečuje,
 - c) potomek mladší 21 let nebo takový potomek manžela občana Evropské unie a
 - d) potomek nebo předek anebo potomek nebo předek manžela občana Evropské unie, pokud je z důvodu uspokojování svých základních potřeb závislý na výživě nebo jiné nutné péči poskytované občanem Evropské unie nebo jeho manželem, nebo byl na této výživě nebo jiné nutné péči závislý bezprostředně před vstupem na území ve státě, jehož je občanem, nebo ve státě, ve kterém měl povolen pobyt.

Dle odst. 2 platí, rodinným příslušníkem občana Evropské unie se dále rozumí cizinec, který je ke státnímu občanu České republiky přihlášenému k trvalému pobytu na území ve vztahu uvedeném v odstavci 1 písm. a) až d).

Dle odst. 3, rodinným příslušníkem občana Evropské unie se dále rozumí cizinec, který

- a) je příbuzným občana Evropské unie nebo státního občana České republiky přihlášeného k trvalému pobytu na území a

1. je v zemi, z níž pochází, osobou vyživovanou tímto občanem Evropské unie nebo státním občanem České republiky,
2. je v zemi, z níž pochází, členem domácnosti tohoto občana Evropské unie nebo státního občana České republiky, nebo
3. u kterého vážné zdravotní důvody naléhavě vyžadují osobní péči tohoto občana Evropské unie nebo státního občana České republiky, nebo

b) má s občanem Evropské unie nebo se státním občanem České republiky přihlášeným k trvalému pobytu na území řádně doložený trvalý partnerský vztah.

17. Současně soud připomíná, že dle § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 17. 12. 2015, platilo, že *ustanovení tohoto zákona, týkající se rodinného příslušníka občana Evropské unie, se obdobně použijí i na cizince, který hodnověrným způsobem doloží, že má s občanem Evropské unie trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žije s ním ve společné domácnosti.*

18. V této souvislosti žalovaná příhodně upozornila na to, že původní právní úprava zakotvená v § 15a zákona o pobytu cizinců byla pro cizince příznivější a vymezovala okruh faktických vztahů nad rámec čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (dále jen „směrnice o rodinných příslušnících“), což ostatně zmiňuje i judikatura správních soudů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2023, č. j. 3 Azs 271/2022-26, byť v jiných souvislostech).
19. Žalobce nezpochybňuje závěr správních orgánů, že ho již nelze považovat za rodinného příslušníka občana EU ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v době posouzení jeho žádosti o prodloužení pobytové karty. Závěr, že dle § 15a zákona o pobytu cizinců po jeho novelizaci nelze považovat cizince – nevlastního rodiče nezletilého občana EU, resp. ČR – za rodinného příslušníka ve smyslu uvedeného ustanovení, se konstantně objevuje v judikatuře správních soudů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2021, č. j. 1 Azs 18/2021-48). Skutečnost, že žalobce nadále nesplňuje podmínky uvedené v § 15a zákona o pobytu cizinců, považuje soud ve shodě se správními orgány za rozhodující. V podrobnostech si dovolí odkázat na argumentaci správního orgánu I. stupně na str. 8 jeho rozhodnutí a žalované na str. 6 napadeného rozhodnutí, se kterou se plně ztotožňuje. Tvrzení žalobce, že pojem „*přestal splňovat podmínky*“ uvedené v § 15a užitý v § 87f odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců nelze vztáhnout na situace, kdy dojde po vydání povolení k přechodnému pobytu cizinci ke změně právní úpravy, musí soud odmítnout.
20. Podmínkou pro vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU je skutečnost, že cizinec je rodinným příslušníkem občana EU uvedeným v § 15a zákona o pobytu cizinců, neboť z § 87b odst. 1 tohoto zákona vyplývá, že o vydání povolení může požádat pouze rodinný příslušník občana EU. Není-li tato podmínka splněna, je dán důvod pro nevydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87e odst. 1 písm. a) tohoto zákona. Je-li povolení k přechodnému pobytu uděleno, je třeba, aby držitel pobytového oprávnění nadále splňoval podmínky uvedené v § 15a zákona o pobytu cizinců. Jestliže přestane splňovat podmínky uvedené v § 15a, tedy nelze jej považovat za rodinného příslušníka občana EU, byť v důsledku změny právní úpravy, je dán důvod pro zrušení uděleného pobytového oprávnění podle § 87f odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců, resp. pro zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti pobytové karty podle § 87p odst. 2 uvedeného zákona.
21. Správní orgány tedy o žalobcově žádosti o prodloužení platnosti pobytové karty rozhodly v souladu s § 87p odst. 2 ve spojení s § 87f odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

V. Závěr a náklady řízení

22. Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a presumovaného souhlasu žalované.
23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byla úspěšná žalovaná, které však náklady nad rámec její běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec. 4. září 2023.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu